

FARNÍČEK

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
4. ROČNÍK - ČÍSLO 42 - ZÁŘÍ 2006

Fryštácké spolčo mladých
prožilo jeden týden z prázdnin
na vodě. Voda nakonec padala
i z oblohy, ale ani to nepokazilo
naši dobrou náladu...

Duchovní slovo

Děkujeme za prázdniny a dovolenou. Zjistili jsme, že existují krásná místa v naší vlasti i v zahraničí. Uvědomili jsme si také, že s Bohem se nesetkáváme jen ve fryštácké farnosti, nýbrž všude, kde je opravdová láska, křesťanské společenství, eucharistie – třeba i na druhém konci světa. Jak je to povzbuzující a útěšné, když známe Boha jako toho, kdo je s námi, ať jsme kdekoliv, kdo nás zná jménem a kdo nás miluje, jako bychom byli jediní na světě.

Začíná další školní rok a s ním nové nebo stejné povinnosti. Děti mohou, kromě jiných předmětů a kroužků, navštěvovat i vyučování náboženství, v němž se dovídají důležité informace o Bohu a náboženstvích.

V září nás též čeká oslava 650 let trvání města Fryšták. Jsme rádi, že v neděli 17. září opět uvidíme a uslyšíme vzácného hosta, dříve domácího otce biskupa Karla Herbst, který bude koncelebrovat slavnostní mši svatou.

V sobotu 23. září je ve Zlíně setkání s otcem arcibiskupem Janem Graubnerem, jehož se mohou zúčastnit ministranti, schola, sbor, akolyté, lektoři, katechetky, pastorační i ekonomická rada, prostě všichni aktivní věřící ve farnosti.

Prožil jsem spolu s Vámi, milí farníci, první rok ve Fryštáku. Jsem za něj vděčný. Poznal jsem mnoho dobrého mezi Vámi, Vaši náklonost i vděčnost. I když vím, že se nemohu zavděčit všem, chci dále s Vámi budovat Boží království mezi námi. Velmi si vážím Vašich modliteb a zvláště modlitba za kněze po mši sv. mne vždycky velmi dojde. Cítím Vaši podporu, ale též svou zodpovědnost, abych nezklamal.

Přeji Vám odvahu a pomoc Boží do dalších dní.

otec Mirek

EXPEDICE VLTAVA 2006 ANEB VODA NAD NÁMI, VODA POD NÁMI

O čem je řeč? Inu, naše fryštácké „společ“ se, jak již je tradicí, i tyto prázdniny vydalo strávit společný týden do dalekých končin. A protože vloni jsme zdolávali vrcholky hor, letos byla na řadě opět voda. Rozhodli jsme se splavit naši nejdelší řeku – Vltavu.

Již několik týdnů trvalo velmi horké počasí, a tak jsme se těšili na ideální podmínky. Nicméně sotva jsme po 8 hodinách strávených ve vlaku dorazili do Vyššího Brodu, našeho startovního bodu, obloha se zatáhla a začalo nám pršet. No a takové počasí trvalo víceméně celý týden, který jsme na Vltavě strávili. Inu, člověk si nevybere... Vzpomínky sice nebudou tak prosluněné, ale možná budou o to hlubší, protože někdy jsme si museli sáhnout hodně do hloubky svých sil, abychom překonali těžké podmínky, především zimu.

Ale pěkně po pořádku. Takže – první noc jsme strávili v obrovském kempu ve Vyšším Brodě, kde jsme si příliš klidu neužili, protože kolem třetí hodiny ranní nám tam začala nějaká skupina „veselých“ mladíků předvádět, jak že se naučili pěkně zpívat... I tak jsme ale

ráno nadšeně vyskočili ze spacáků, abychom už konečně byli na vodě! I když je pravda, že některým se do vratkých lodiček zas tak moc nechtělo... Buď jak buď, nakonec jsme se všichni nalodili a vypluli dolů po proudu. Někteří sice ze začátku jezdili způsobem připomínajícím superobří slalom, ale brzy i oni dostali loď pod kontrolu a první jez jsme již všichni sjeli takřka jako Štěpánka Hilgertová.

Na první den byla naplánována trasa Vyšší Brod – Zátouň. Zastavili jsme se také v krásném městě Rožmberk. sluníčko začalo pěkně pálit, koupili jsme zde opalovací krém. Ale hádejte, co se poté stalo... Okamžitě po nasednutí do lodí se obloha zatáhla a po celý zbytek cesty již pršelo, ovšem jen do doby, než jsme vystoupili na břeh – a pak, že Murphyho zákony nefungují... V Zátouni se nám spalo krásně – místo bylo klidné a příjemné.

Osvěžení jsme se tak mohli ve středu vydat na další úsek naší plavby, jejímž cílem byl původně Český Krumlov, následně pak Zlatá Koruna. A proč že došlo ke změně? Inu, šéf

naší expedice si popletl strany Krumlova – teprve pět kilometrů za tímto krásným městem jsme zjistili, že kemp, který jsme hledali, nebyl na konci Krumlova, ale na jeho začátku... Ale to nám zase tak nevadilo, protože v Koruně bylo příjemné prostředí a dokonce se ukázala i modrá obloha a večer pak obloha plná hvězd. Při takovém večeru nemohla opět chybět kytara a táborák. Někteří zpívali, jiní luštili sudoku nebo si jen tak povídali. Prostě pohodička... Samozřejmě že předtím jsme si také uvařili tradiční večeři, sestávající z: polévky ze sáčku, těstovin ze sáčku a čaje ze sáčku. A ještě jedna zajímavost – ve Zlaté Koruně se nachází známý (tuším cisterciácký) klášter.

No a již zde byl poslední „plavební“ den. Dlouho jsme se rozmýšleli, zda cestu zvládneme, protože na rozdíl od krásného večera lilo jako z konve a byla zima. Ale řekli jsme si, že počasí nám naše plány nepokazí a dobře naladěni (viz fotka na titulní stránce) jsme vypluli. V některých chvílích už měli někteří plné zuby, ale všichni jsme úsek zvládli a dorazili v rychlém tempu až do Boršova, který byl naší konečnou stanicí. Zde jsme již naše rafty a pálavy vyfoukli, naložili do auta, a vydali se na vlak, který nás odvezl do Českých Budějovic. Ještě bych zde rád vyzdvihl nádherný výkon, který podala naše vodačka Pavlínka, která nám (prý nechtěně) ukázala šipku, za kterou by se jistě nemusela stydět ani na olympiádě při závodě ve skocích do vody. Tak tedy, dorazili jsme do Budějovic a nasedli

na trolejbus, který nás dovezl až k salesiánskému středisku (pozn. lidé v trolejbusu se na nás dívali trošičku divně, protože někteří měli na sobě plavky, jiní záchranné vesty či pádla...).

Stalo se již tradicí, že v cíli naší expedice na nás vždy čeká sladká odměna (čili nutella) a nebylo tomu jinak ani tentokrát. A po dobré (nečekané těstovinové) večeři byl volný program, který naše chlupatá část (a také jedno z děvčat) využila k turnaji v řecko-římském zápase. Klání byla skutečně velmi vyrovnaná, nicméně nakonec zvítězil... No, nebudu se chlubit...-) Zbytek večera byl dlouhý a příjemný.

Co nás čekalo poslední celý den? Prohlídka Českého Krumlova. Pokud jste zde ještě nebyli, vřele doporučuji – je to jeden z klenotů České republiky. Krásné historické centrum, zámek (a v příkopu kolem něj medvědi), Vltava protékající středem města... No a když jsme se nabažili Krumlova, vydali jsme se zpět do Budějovic, abychom se i tady trochu

porozhlédli. No a ani se nenadějeme a je tu poslední večer, jehož hlavním bodem je mše svatá. Je přeci třeba poděkovat za všechno, co jsme mohli prožít, za to, že se nikomu nic nestalo, za to, že máme takové společenství...

Po mši nás čekala slavnostní večeře (ale nepředstavujte si něco příliš extra!:-)) a pak naposledy zpívání, „bang“ (parádní karetní hra), sudoku, nebo třeba spánek. Jak kdo chtěl...

Poslední noc byla příjemná, i když někteří byli okopáváni svými sousedy, další museli poslouchat zařezávání nejmenovaného člena expedice a jiní zase byli probuzeni svým sousedem, který potřeboval sdělit, že „šťelu má teď on!“... V sobotu jsme už jen uklidili a rychle se vydali na vlak. Na tomto místě musíme „pochválit“ České dráhy za to, že nám umožnili být spolu o tři hodiny déle, než to bylo v plánu (každý vlak, kterým jsme jeli, měl totiž značné zpoždění).

Nezbývá, než poděkovat otci Františkovi za organizaci, dále šéfovi propagace Peťovi, naší ekonomce Lidušce, ale také Evči, Evičce, Honzovi, Jendovi, Magďuli, Pajovi, Pavlíkovi, Pavlínce, Pavlovi, Peťovi, Rostřovi, Vaškovi, Verči, Veronice a Vířovi za to, že všichni svým dílem přispěli k parádní atmosféře této akce. -pk-

CHRÁMOVÝ SBOR NA PRÁZDNINÁCH

Prázdniny – pro většinu lidí snad nekrásnější období roku. Už jen to slovo voní novými dobrodružstvími, dálkami, dlouhými dny plnými hřejivého sluníčka, touhami splnit si své sny... Každý má o prázdninách své představy a snaží se je většinou strávit se svými nejbližšími. A přesto všechno se také členové chrámového sboru rozhodli strávit jeden prodloužený prázdninový víkend společně a se svými rodinami.

Cílem společných zážitků se staly Jeseníky. Akce byla označena pracovním názvem „RAPOTÍN II“ – podle místa kde se nachází sklárny s dlouholetou tradicí. A dvojka proto, že část zpěváků zde byla společně už vloni a návštěva se setkala s dobrým ohlasem. Sraz byl tentokrát v pátek ráno přímo u skláren, kde je náš „bas“ R. Lauterkranc obchodním manažerem. Po prohlídce provozu a muzea jsme si mohli na vlastní ústa (a to i děti) vyzkoušet, jak se sklo vyfukuje. A že nám to šlo. Výtvary, připomínající dědečkovu fajku, rozšláplý meloun, či špatně opřený demizón, by v moderním světě umění určitě zabodovaly.

Po sklárnách se celá naše expedice přesunula do perly našich papíren – do Velkých Losin. I zde bylo hodně věcí k vidění a hlavně vše už bylo pro děti nerozbitné, a tak zde měli konečně více volnosti a rodiče méně nervů. Po obědě většina zájezdu navštívila místní termální koupaliště, jiní se projeli krásným parkem na koních a zbytek pošpacíroval po městě. Večer jsme absolvovali přesun do Vrbná pod Pradědem, kde byl pro nás připraven krásný kemp. Vyjma tří rodin, které mluvili něco o letech, revmatu, klíšťatech a jiné lesní zvěři, a tudíž si pronajali chatky, se zbytek utábořil kolem jedné z nich a „tvrdě“ kempoval. Nakonec byli přijati mezi „kotlíky“, neboli trampy.

Sobotní ráno se tvářilo přívětivě a slibovalo krásný den. Nelenili jsme a vyrazili do kdysi krásného údolí Bílé Opavy směrem na Barborku. Údolí zničené vichřicí vypadá stejně jako Vysoké Tatry, ale přesto tam bylo dobře. Těch pařezů, padlých stromů, provizorních lávek a žebříků, co museli dětské nožičky přeskákat, bylo nesčíslně. Ale nikdo to nevzdal a na Barborce se při obědě tvářili všichni velmi silácky. Ale jen do doby, než Ferda vybidl

všechny k ještě heroičtějšímu výkonu – dobytí Pradědu. To už některým spadla brada až na stůl. Ale síla „smečky“ byla natolik silná, že i toho Pradědu všichni dosáhli. Na zpáteční cestě nám již mrholilo až do kempu. Déšť některé nezastrašil a důkazem toho se stala výzva Romana a Ferdy (stále jedni a titíž!) na vykoupaní se v Bílé Opavě

pod splavem. O část účastníků se začaly pokoušet mrákoty. Toto přírodní koupaliště objevili Gorigovi při cestě do Vrbná, a vychválili ho tak, že většina dětí si myslela, že je to místní aquapark. Nutno podotknout, krásně tam bylo, a co víc – svítilo tam sluníčko až do večera, zatímco v sedm kilometrů vzdáleném kempu pršelo. A tak se ti nejodvážnější nakonec měli nejlépe. Deštivý večer jsme oslavili v místním pivním butiku, jež připomínal putyku, ale i zmrzlinu a bramboráky zde bylo možno dostat.

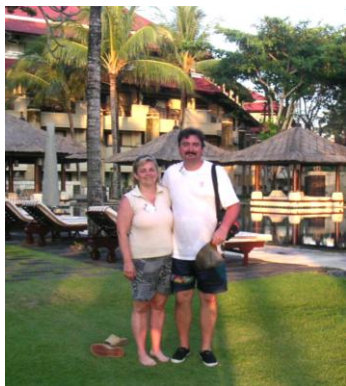
Nedělní ráno jsme oslavili bohoslužbou ve Vrbně, kde jsme byli mile přijati. Po mši sv. se už začali jednotlivé rodiny ztrácet a na oběd nás tak zůstala jen třetina. A tak se zbytek výpravy po obědě přesunul opět pod splav na nedělní koupačku a navečer ukončil společný víkend nezbytným loučením a máváním.

Podle ohlasů se společný víkend velmi podařil a mluví se stejným společným podniku na příští rok. Díky tedy patří organizátoru R. Lauterkrancovi, který vše zjistil a zajistil, ale také všem účastníkům, protože každý z nich svou přítomností a vytrvalostí přispěl ke společnému blahu a pocitu dobře prožitého víkendu.

-fk--

BALI – OSTROV BOHŮ (část 3.)

Lidé na Bali jsou velmi milí a ochotní a doslova by vám snesli modré z nebe. Jejich děti se stále jen smějí a nic pro ně není problémem. Přesvědčíme se o tom, když jedeme na další z našich výletů. Opět vyráží celá kolona – náš džíp jako jeden z posledních a na výjezdu z Denpasaru najednou přestane auto fungovat. Než stačí řidič vytáhnout mobil a dovolat se pomoci, okamžitě zastavuje další vůz, do kterého si můžeme přesednout a pokračovat v jízdě. Provoz je na naše poměry šílený – mezi auty se stále proplétají cyklisté a spousta motorek.

Na Bali se jezdí vlevo, a tak mám na každé křižovatce a v každé zatáčce strach, když se proti nám vyřítí auto nebo motorka – ale obavy jsou zbytečné. Bude to tím, že Balijsci jsou dobří a hlavně ohleduplní řidiči.

Dnes jedeme do města Ubud, asi 80 kilometrů ve vnitrozemí, které je známým obchodním a kulturním centrem Bali. Navíc v jeho blízkosti leží posvátný Opičí les, který je i cílem naší výpravy. U vchodu do lesa si každý turista může koupit sáček s banány a dalším sušeným ovocem, ze kterého může ty „milé opičky“ nakrmit. Pokud vám ovšem drží opičáci nevyrvou pytlík z ruky a okamžitě s ním nezmizí někde v korunách stromů – jako se to přihodilo několika lidem, kteří zrovna procházeli kolem nás.

Po chvíli přicházíme k překrásné stavbě opičího templu (chrámu). Připadám si jako v nějakém americkém filmu – po zdech tu poskakují opice, vysoko v korunách stromů křičí ptáci a všude kolem je džungle. Skoro se bojím, aby na nás odněkud nevykoukl tygr. Moje obavy jsou ale zbytečné, protože podle slov našeho řidiče na Bali tygři a další podobná nebezpečná zvířata nejsou – možná tak na sousední Jávě nebo Sumatře.

(Až po přiletu domů jsem se náhodou z jednoho cestopisu v televizi dozvěděl, že na Bali žijí jedni z nejedovatějších hadů na světě – kobry královské – vědět to dřív, asi bych nevylezl z auta, protože se hadů strašně bojím.)

Po cestě zpátky se ještě zastavíme v exkluzivním hotelu Royal Pita Maha. Je to nádherné místo uprostřed kráteru v džungli. Část naší výpravy totiž absolvovala jízdu na raftu, která končí právě v areálu tohoto hotelu.

Poslední den se s námi loučí všechen personál a přichází i můj „známý“ číšník Budi, který se ptá, kdy se na Bali vrátíme. Snažím se mu lánanou angličtinou vysvětlit, že už se asi nikdy neuvídíme a přeji mu hodně štěstí.

Možná jsem ještě mohl dodat i Božího požehnání – protože Budiho žena čeká dítě a už za několik dnů bude rodit. Prý to bude kluk a fotbalista (Budi je totiž velkým fotbalovým fandanou a jeho největším idolem je... Pavel Nedvěd).

Selamat datang – Bali – ostrove bohů.

-pn-

Kalendárium září 2006

- 3. 9. 22. neděle v mezidobí
- 8. 9. Svátek Narození Panny Marie
- 10. 9. 23. neděle v mezidobí
- 13. 9. Památka sv. Jana Zlatouštího
- 14. 9. Svátek Povýšení sv. Kříže
- 15. 9. Památka Panny Marie Bolestné
- 17. 9. 24. neděle v mezidobí
- 21. 9. Svátek sv. Matouše
- 24. 9. 25. neděle v mezidobí
- 27. 9. Památka sv. Vincence z Paula
- 28. 9. Slavnost sv. Václava
- 29. 9. Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela
- 1. 10. 26. neděle v mezidobí

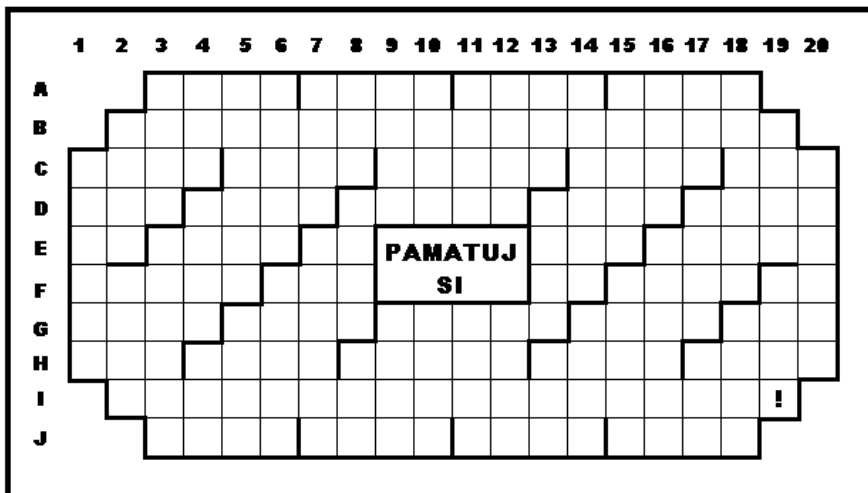
Co, kdy, kde???

VÝROČÍ MĚSTA FRYŠTÁK

V letošním roce si připomínáme 650. výročí první zmínky o Fryštáku. Při této příležitosti bude **v neděli 17. září v 10 hodin v našem kostele slavnostní mše svatá, kterou bude koncelebrovat „náš“ otec biskup Karel Herbst.** Ten se již teď těší na to, že opět zavítá mezi nás.

ARCIDIECÉZNÍ SETKÁNÍ VE ZLÍNĚ

Setkání se koná **v sobotu 23. září v době od 10 do 16 hodin ve sportovní hale Novesta ve Zlíně.** Přítomni budou oba naši biskupové a dále zástupci jednotlivých krajů a regionů. Předpokládaná účast je 3000 osob. Pro koho je toto setkání určeno, vám napsal otec Mirek ve svém duchovním slovu. V programu nebude chybět samozřejmě mše svatá, různá kulturní představení atd. Zájemci nechť se přihlásí co nejdříve.

Vodorovně: A. jemný písek, malá osa, osamoceno, turecká řeka, **B. 1. díl tajenky**, C. biografy, české město, ženské jméno, silný provaz, druh pepře, D. souhlas, vozík na odvoz rudy, tropická rostlina, kry, ofouknutí, E. předložka, římský mravokárce, anglicky „nebo“, citoslovce pochopení, zemina, F. Sarmaté, ten i onen, německy „já“, otec Kazi, zkr. České televize, G. latinsky Bůh, značka žiletek, druh opice, náhrada okresů, rusky „co“, H. Starofek, rusky „stůl“, averze, buddhistický kněz, značka hodinek, **I. 2. díl tajenky**, J. australské město, anglicky „plout“, rovněž, maďarské město (poblíž Komárna).

Svisle: 1. americký stát, 2. ženské jméno, mužské jméno, 3. sušená tráva, město Litvy, 4. obec u Komárna, německé muž. jméno, stovky, 5. ulpívati, korálový útes, 6. příliš utěšněno, plody, 7. kyselá pochutina, starořecká mince (těž obol), 8. rival, mongolský pastevec, město na Sachalinu, 9. kořenová zelenina, římsky 1601, 10. letadlo, výzva, 11. stoupenec holých lebek, ochutnávka (hovor.), 12. domácí jméno Anny, rozhlasová společnost Argentiny, 13. latinsky „moje“, neodborník, boční část, 14. druh česneku, kujné nerosty, 15. brazilský spisovatel, zakrňovat, 16. výkresy, tělocvičné nářadí, 17. bývalý obchodní dům, řeka v Rusku, tři a dvě, 18. pták pěvec, náčrtek, 19. jméno Mládko, předčítej, 20. tělovědec.

Nápověda: **hunt, sail, ocha, arpa, ošlejš, olej.**

připravil František Zálaha

Vylosovaný luštitel této křížovky obdrží v říjnu opět hodnotnou knížku.

Tajenka z minulého čísla: Ať slunce pozlatí dny vaší dovolené!

Z vašich odpovědí jsme vylosovali výherce, kterým se stává Honzík Karásek a jeho děda, Fryšták, Kvapilova 219. Výherce obdrží knížku, kterou věnuje otec Mirek.

FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně, určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.

Redakce si vyhrazuje právo na redakční úpravu příspěvků.

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec, Pavel Osoha ml.

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce!!!

Vyšlo 2. 9. 2006 v nákladu 230 ks.